

wallitsuse álla saije nink temma nink temma párran-dajide ajjal jálle naakas kostuma, sis wöt Keiserina Katarina II. foliasja párrast kigest wäest hoolt kanda. Minnewa suggise sai 57 ajjastaiga, et se suur Keiserina önsaste siist ilmost árralahku nink temma poig, Keiser Pawel I., aujärje pále saiye. Ka temma nöuw olli, foliasja eddesifata nink nimimelt Tartun uni-versiteti jálle üllessäeda. Ent énne kui temma sega kónda sai, kuts Jummal tedda árra. Temma järg-mine, Keiser Aleksander I., wöt sedda nöuwo jálle ülles, nink ni kui Salomon Jerusalemin templi eh-hit, mes temma essa Tawit Jummalale olli towotanu, ni ehhit ka Keiser Aleksander Jummala áwwus tarkuse koa Tartu linan, mes temma önnis essa kei-serlikust armust meie male olli lubbanu kinfida. Üts ajjastaig párrast aujärje wötmist and Keiser kásku, Tartu uni-versiteti jálle üllessäeda. Kigetargembid mehhi kutsuti össast wöerist mailt kokko, ka füi sed-da piddiwa oppetama, mes ferrikooppetaja, kássos-tundja, arsti nink koliwannemba peawa mōistima, et nemma omma ammetit Jummalala áwwus nink läh-hämbide tullus wöiwa piddada. Nink se tarbis om paljo ennamb wajja oppi, kui finna, armas tallomees, mōilet. Sest se tarbis, et finna eesti waas rist-innemises saat, et finna omma majja jummalapel-jusen wallitset, om ful wílland, et sa pühha kirja op-pit tundma, ni kui se neist kelist, mes pühha proh-weti nink apostli kõnneliwa nink kirjutiwa, finno keelde om ümberpantu; nink et finno heng saas ön-fuse te pále juhhatalus nink se pále walmistetus, patto wästa tappelda nink se ülle wöimust sada, se tarbis om wílland, et sa omma lauloramatu holega prugit nink omma waimo föamelikun palwusen Jum-mala pole üllendat; ent kes muid peap oppetama nink juhhatama, et nemma Jummalala laisis saasse, kes Jummalala föenna õigede peap jaggama kui elloleiba

kige neile tuhhandile, ka temma hole álla ómma pantu, olgo nore ehk wanna, waese ehk rikka, kes henge kostotust peap wima neile, ka haigewote páäl puhkawa nink hárwa were páäl saiswa, — se peap töistwisi ollema walmistetu nink wäljaoppatu omma rassedaa ammeti tö pále. Se peap prohwetide nink apostlide oppusid luggema nink árratundma neide omman kelen, et temma selgeste árramöistas, mes nemma ómma tahtnu kultutada; se peap teedma, kuis wannal ajjal luggu om olnu kriikliko ferrisuga nink ferriko säädusega algmisest täämbatse páiwani; se peap ristioppuse pöhja nink lomu selgeste árratundma; se peab innemise föant nink mōttid läbbi ja läbbi árramöistma nink teedma, kuis ta Jummalala föonna peap yrükma, et se wöis tulluslik olla oppeta-mises, ünhlemises, parrandamises, karristamises õigusen. Sepärrast ärgo saga ka paljo oppetajis, ni kui pühha apostel Jakob ütleb (3,1), enge eggauts piddago melen, kuis ne mehhe, kelle kätte oppetaja ammet om ussuti, mitto ajjastaiga se pále ómma kultutanu, et nemina ussu pöhja kätte saas nink hen-gekarjuse ammetit uidade oppis piddama, et farri röemoga nink henge tulluga farjuse jälgi párra kó-nis. — Sesamima luggu om arstiga ka. Ehk ful tallorahwas paljo arstist ei holt, enge többist förd Jummalala hoolde jättap nink temma párrast kät egga jalga ei tösta, förd säält abbi otsip, kost abbi ei oile lota, se om targa ehk nöija man, se rahvast pettap, — sisiki tijap ka tallorahwa Sean ramato-meest püh-hast kirjast, et Issand om arstirohtusid ma sisest loru nink et mōistik mees neid árra ei pölgä (Si-rak. 38, 4), nink om ka mõnni tallomees kuulda nink tutta sanu, et wäljaoppatu oest Jummalala abbi-ga mõnda többist om terwuse manu awwitanu, kellelo ello eest keake ennamb tengagi es olles pakkunu. Ent mes peap fa särane mees opma, énne kui ta